

запимаваше съ това че учеше монасы-тѣ. Въ монастырскѣ-тѣ църквѣ върхъ алтарь-тѣ ся намираше едно сънджче въ кое-то ся съхранявахъ нѣколко кости на мнимъ нѣкой светець, и кои-то ся уважавахъ много високо. Куріо разгнѣвенъ отъ това суевѣріе, единъ день извади вѣтхы-тѣ кости отъ сънджче-то и тури еднѣ Библиѣ на мѣсто-то имъ. Това скоро станѣ явно и съмнѣніе-то паднѣ веднѣждь върхъ него; нѣ той сполучи да побѣгне въ Милано. Отъ тамъ, той посѣти още еднѣждь отечество-то си за да прибере имущество-то си кое-то ся намѣрваше въ рѣцѣ-тѣ на сестрѣ му и мжѣ-тѣ ѳ: но тѣ желаяхъ да присвоятъ на себе си имота му, за това обявихъ го като еретикъ и принудихъ го пакъ да побѣгне отъ Италиѣ. Слѣдъ това, той станѣ възпитатель на нѣколко дѣца въ Савоіѣ. Тука той веднѣждь слушаше еднѣ проповѣдь отъ единъ монахъ, кой-то силно укоряваше реформаціѣ-тѣ и съвсѣмъ извращенно употрѣби нѣколко статіи отъ Лютерово-то тълкованіе на Посланіе-то къмъ Галатіѣномъ. Куріо въ това врѣме имаше това тълкованіе при себе си, и слѣдъ проповѣдь-тѣ прочете на събраны-тѣ отъ нежъ статіи-тѣ както тѣ ся намирахъ въ нежъ. Слушатели-тѣ толкози ся огорчихъ за измажъ-тѣ на монаха щото го испѣдихъ вѣнъ отъ града. Кога-то Инквизиція-та узна това, заповѣда да ся улови Куріо и да ся доведе въ отечественный си градъ, гдѣ-то ся задрѣ въ тъмницѣ гдѣ-то му турихъ крака-та въ кладѣ. Въ сѣще-то врѣме